

mænd, hos yngre juridiske Candidater, som man ellers maaffee kunde tænke paa at benytte, saameget mere, som det ei er nok at have Folk, som fra Kundskabernes Side ere dygtige, men man maa have saadanne, som ved længere Tids Ophold paa Verne have erhvervet sig særlig Kjendskab til de stedfindende specielle Forhold. Af disse Aarsager har jeg troet, at man ikke burde gaae ind paa de Nedsættelser i disse Henseender, som Udvalget har foreslaaet. Jeg veed meget vel, at man vil møde mig med den Indvending, som den ærede Ordfører gjorde, at, dersom vore coloniale Forhold befandt sig i en blomstrende Tilstand, vilde der maaffee ikke være nogen Anledning til at gjøre disse Nedsættelser, men at Forholdene ere saa extraordinære, at der er et betydeligt Deficit, og man maa saavidt muligt søge at formindste Udgifterne. Hvad det Sidste angaaer, er jeg vistnok fuldkommen enig med den ærede Ordfører, men hvad det Første angaaer, troer jeg, at disse extraordinære Forhold gjøre det i højere Grad end ellers nødvendigt at undlade at gaae ind paa disse Nedsættelser; netop, fordi hele Colonien befinder sig i en extraordinær Overgangstilstand, er det af overordentlig Bigtighed, at man ikke forrykker disse Forhold, og navnlig ikke de her omhandlede Embedsmænds Stilling, da det er nogle af dem, der have den væsentligste Indflydelse paa, at den hele Overgang foregaaer paa en rolig og tilfredsstillende Maade. Det er desuden klart, at, dersom der handlede om at tage Coloniernes samtlige Forhold under Overageelse, at fastsætte en Finantsetat for en længere Tid, saa maatte man vistnok være betænkt paa at foretage saadanne gennemgribende Forandringer, at man nogenlunde kunde tilveiebringe Ballance mellem Udgifter og Indtægter; men det er netop det, hvorom der i dette Dieblif ikke er Tale, der er kun Tale om at gjøre en deelviis Forandring, som dog kun vil medføre en Besparelse, der i Forhold til den hele Udgift, som nu paahviler Staten i denne Henseende, er af overordentlig ringe Betydning, og der synes derfor at være overveiende Grunde til at udsætte at forandre de nu i denne Henseende allerede bestaaende Forhold, indtil man kommer saavidt, at man kan regulere Vernes

hele Stilling. Dette Tidspunkt vil, efter hvad den ærede Finantsminister allerede ved en anden Leilighed har ytret her, sandsynligviis ikke være meget langt borte. Der vil rimeligviis kunne ventes næste Gang, vi komme sammen, forelagt en Lov, hvorved Vernes hele Forhold bliver ordnet, og hvorved ogsaa Vernes Indtægter aabenbart ville kunne blive forøgede, uden nogen væsentlig Byrde for Beboerne selv, idet man under alle Omstændigheder maa husse paa, at, naar man vil opgjøre, hvilket Deficit der er i det væstindiske Budget, saa maa man ikke lade ude af Betragtningen de Bestemmelser i den coloniale Told- og Handelslovgivning — igjennem hvilken de Herrer ville erindre, at Colonierne væsentlig hde deres Statter, — som ere givne af særlige Hensyn til Moderlandet, og som efter min Overbeviisning kunne forandres, uden at Verne selv lide derved; muligviis vilde Moderlandet lide Noget derved, men Vernes Indtægter ville betydeligt forøges. Jeg skal her ikke nærmere gaae ind paa dette, men blot gjøre opmærksom paa, at disse Omstændigheder finde Sted og at Verne altsaa fra denne økonomisk finantistelle Side lide ligeoverfor Moderlandet. Dette bør man ikke glemme, naar man vil sige, at de have et saa betydeligt Deficit som det, her tales om, og som man paastaar bør dækkes, ogsaa ved Indskrænkninger af en saa ringe Natur som denne. Der er rigtignok, det skal jeg ikke undlade at gjøre opmærksom paa, en enkelt af de Embedsmænd, om hvilke her er Tale, som i indværende Aar staaer paa en Gage af 1440 væstindiske Daler, hvortil Udvalget har foreslaaet at nedsætte Gagerne for alle de øvrige Politimestere; men der er netop i Anmærningen til Finantsloven gjort opmærksom paa, at Borgerraadet paa St. Croix, som er et Communeraad, og som naturligtviis maa antages at kjende Forholdene langt nøiere end vi, har gjort opmærksom paa, at denne Gage var for lav, og at man burde forholde den til det samme Beløb, som er tillagt de andre Politimestere. Det er dette, som Forslaget til Finantsloven ogsaa gaaer ud paa at fastsætte. Vi have altsaa en Erklæring for os af Folk, som ere meget nøie bekjendte med disse Forhold, naturligtviis ganske ander-